

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form**Vedr. klage over Ringkøbing Kommunes afgørelse af 2. oktober 2002 om afslag på ansøgning om ophævelse af tilslutningspligt til fjernvarme for ejendommen [...]****20. juli 2004**

J.nr.: 21-83

Eksp.nr.: 16409

DAL

De har ved brev af 29. oktober 2002 klaget over Ringkøbing Kommunes afgørelse af 2. oktober 2002 om afslag på ansøgning om ophævelse af tilslutningspligt til fjernvarme. Ringkøbing Kommune fremsendte ved brev af 8. november 2002 Deres klage samt kommunens bemærkninger til klagen og kopi af sagens akter.

I afgørelsen af 2. oktober 2002 meddelte kommunalbestyrelsen i Ringkøbing afslag på at ophæve den tinglyste tilslutningspligt, idet det var god forvaltningsskik at behandle kommunens borgere ens. Langt de fleste ejendomme der var pålagt tilslutningspligt var allerede tilsluttet eller ville blive det når 9-årsfristen udløb. Ved samme afgørelse gav kommunen Dem midlertidig dispensation for tilslutningspligten, idet der på Deres ejendom var installeret et biobrændselsanlæg. Vilkaerne for dispensationen var bl.a., at dispensationen kun var gældende ved anvendelse af biobrændselsanlægget, hvor der kun måtte fyres med rent træ, og kun så længe biobrændselsanlægget producerede minimum 50 % af ejendommens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. Byrådet begrundede dispensation med, at det anså brugen af CO₂-neutrale biobrændsler som værende miljømæssigt bedre end olie og naturgas og fandt derfor, at Deres ejendom, hvor der endnu ikke var installeret fjernvarme, kunne fritages for tilslutningspligt, så længe biobrændselsanlægget var i funktion.

I Deres klage af 29. oktober 2002 gjorde De gældende, at den midlertidige dispensation var meddelt på samme grundlag som det afslag på fritagelse for tilslutningspligt, som De blev meddelt i 1993 af Ringkøbing Kommune og i 1994 af Energistyrelsen. De mente derfor, at De allerede i 1993 burde have været undtaget for tilslutningspligten og at den derfor aldrig skulle have været tinglyst på Deres ejendom. De oplyste, at Deres brændeovn var en særlig type, der var tilsluttet centralvarmeanlægget og kun kunne anvendes til fyring med træ, hvorfor den opfyldte Energistyrelsens egen definition af et træfyur. De anførte desuden, at overgang til fjernvarme ville være uforholdsmæssig bekoste-

lig for Dem, idet De ville få en merudgift ved installation af fjernvarme. Samtidig havde tilslutningspligten i løbet af de sidste 9 år forhindret Dem i at udskifte Deres oliefyr, ligesom en fortsat tinglyst tilslutningspligt ville forhindre Dem i at udskifte Deres nuværende biobrændselsanlæg med et nyt, eller at udbygge Deres solfangeranlæg. Fastholdelse af tilslutningspligten ville derfor være til hinder for, at De foretog de dispositioner, som var mest optimale mht. miljø og økonomi.

I sin redegørelse til klagen af 8. november 2002 skrev Ringkøbing Kommune indledningsvis, at den ikke mente det var muligt for kommunen at ophæve tilslutningspligten, når der forelå en afgørelse fra Energistyrelsen, hvor beslutningen om tilslutningspligt var stadfæstet. Kommunen anførte desuden, at afslaget på at ophæve selve tilslutningspligten bl.a. var givet, fordi en ophævelse ville åbne mulighed for, at nuværende eller fremtidige ejere kunne udskifte biobrændselsanlægget med et oliefyr, hvilket var uhensigtsmæssigt af miljømæssige grunde. Kommunen oplyste, at den udelukkende havde lavet økonomiske sammenligninger mellem fjernvarme og oliefyr og at forbrugerøkonomien i Ringkøbing Fjernvarmeværk var så fornuftig, at der ikke var væsentlige privatøkonomiske problemer forbundet med tilslutning til og aftagning af fjernvarme sammenlignet med oliefyringsanlæg. Kommunen medgav dog, at der var en økonomisk fordel i biobrændsler i forhold til bl.a. fjernvarme, hvorfor den gav mulighed for udsættelse af tilslutningen, når der samtidig var en mindre udledning af CO₂, og røggenerne var begrænsede, så længe der kun er få brugere af biobrændsel. Dertil oplyste Ringkøbing Kommune, at den midlertidige dispensation ikke ville forringe økonomien i driften af fjernvarmeværket væsentligt, idet mere end 98 % af de andre ejendomme i værkets forsyningsområde var tilsluttet værket og aftog varme derfra.

20. juli 2004

J.nr.: 21-83

Eksp.nr.: 16409

DAL

Side 2 af 5

Det fremgår af sagen

- at Ringkøbing Kommune den 15. april 1993 sendte et projekt om tilslutningspligt i høring hos de berørte ejere,
- at Byrådet i Ringkøbing Kommune den 16. juni 1993 godkendte projektet om tilslutningspligt,
- at kommunen den 12. august 1993 meddelte påbud om tilslutningspligt for ejendommen [...],
- at De den 31. august 1993 påklagede byrådets afgørelse til Energistyrelsen med henvisning til ejendommens lave energiforbrug samt installation af brændeovn med vandtank,
- at Energistyrelsen den 13. april 1994 stadfæstede kommunens beslutning om tilslutningspligt,
- at påbuddet om tilslutningspligt blev tinglyst på ejendommen ved deklaration af 6. november 1995,
- at De den 5. maj 2002 ansøgte om dispensation for tilslutningspligt for ejendommen [...],

- at Ringkøbing Kommune den 4. juni 2002 gav midlertidig dispensation fra tilslutningspligten med vilkår om, at dispensationen kun var gældende så længe det eksisterende biobrændselsanlæg blev benyttet, samt at det eksisterende oliefyr ikke måtte skiftes ud,
- at Ringkøbing Kommune den 2. oktober 2002 ved den påklagede afgørelse annullerede dispensationen af 4. juni 2002, herunder vilkåret om oliefyret og i stedet gav en forlængelse af fristen for tilslutning, så længe det eksisterende biobrændselsanlæg blev benyttet.

Retsregler

Fra bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg (tilslutningsbekendtgørelsen) citeres:

”§ 10. Eksisterende bebyggelse kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg med en frist på 9 år, jf. dog § 15. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor ejendommens ejer har modtaget kommunalbestyrelsens meddelelse om, at ejendommen er pålagt tilslutningspligt.

§ 15. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg:

- 1) ..
- 2) bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsvarmeanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget eller anlæggene tilsammen efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,
- 3)...
- 4)...
- 5)...

§ 16. Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningen under henvisning til bestemmelserne i § 15 i denne bekendtgørelse, jf. dog § 17.

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt, skal fritages for tilslutning, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.

Stk. 2 ...

Stk..3...

20. juli 2004

J.nr.: 21-83

Eksp.nr.: 16409

DAL

Side 3 af 5

§20. Kommunalbestyrelsens beslutninger efter reglerne i bekendtgørelsens kapitel 1, 2 og 3 skal meddeles skriftligt til ejeren af den pågældende ejendom. Beslutningen efter §§ 8, 10 og 11 skal meddeles samtidig med meddelelsen om godkendelsen af det projekt, der belyser forudsætningerne for beslutningen.

Stk. 2...

Stk. 3...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen foranlediger, at en beslutning om, at en ejendom er pålagt tilslutningspligt, tinglyses på ejendommen.”

20. juli 2004

J.nr.: 21-83

Eksp.nr.: 16409

DAL

Side 4 af 5

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet konstaterer indledningsvis, at Ringkøbing Kommunes afgørelse af 2. oktober 2002 både er en meddelelse om dispensation for tilslutningspligt, jf. § 17, stk. 1, i tilslutningsbekendtgørelsen, samt et afslag på at ophæve den oprindelige beslutning om tilslutningspligt.

Energiklagenævnet bemærker, at såvel Deres klage fra 1993, Energistyrelsens afgørelse fra 1994, som nærværende klage vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Deres anlæg i 1993 var omfattet af tilslutningsbekendtgørelsens § 15. Det blev således den 13. april 1994 endeligt afgjort, at Deres ejendom kunne pålægges tilslutningspligt som sket, og at Deres brændeovn ikke kunne berettige til fritagelse for tilslutningspligten. Energiklagenævnet kan derfor kun vurdere dette spørgsmål på ny, hvis der er grundlag for at genoptage klagesagen om pålæg af tilslutningspligt. Energiklagenævnet konstaterer, at De ikke har påvist væsentlige mangler eller er kommet med nye oplysninger, der kan begrunde en genoptagelse af sagen.

Det faktum, at Ringkøbing Kommune har meddelt Dem dispensation for tilslutningspligten pga. Deres biobrændselsanlæg, har ingen betydning for gyldigheden af den oprindelige beslutning om tilslutningspligt. Kommunen har ret, men ikke pligt, til i enkelte tilfælde at give dispensation, jf. § 17, stk. 1, i tilslutningsbekendtgørelsen, fx hvis den vil fremme miljøvenlig opvarmning.

Energiklagenævnets afgørelse

Ringkøbing Kommunes afgørelse af 2. oktober 2002 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter § 5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 653 af 22. juni 2000 om forretningsorden for Energiklagenævnet, samt efter § 26 i lov om varmforsyning jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 om lov om varmforsyning.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kopi af denne afgørelse er sendt til Ringkøbing Kommune og Ringkøbing Fjernvarmeværk.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnshormand

/ Dorte Lomholt
Fuldmægtig

20. juli 2004

J.nr.: 21-83
Eksp.nr.: 16409
DAL

Side 5 af 5